

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

I den østrigske retsplejelov for civile sager (*Zivilprozessordnung*) findes der for pengekrav en særlig inkassoprocedure, som i praksis har vist sig at fungere særdeles godt. De fleste inkassosager gennemføres i Østrig ved elektronisk kommunikation inden for retsvæsenet, hvilket i væsentlig grad afkorter og forenkler inkassoproceduren.

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Anvendelsesområdet for inkassoproceduren omfatter kun pengekrav. Sager vedrørende pengekrav, der henhører under den frivillige retspleje (*Außerstreitverfahren*) og skal behandles efter en særlig procedure, er ikke omfattet af inkassoproceduren. Inkassoproceduren er ikke forenelig med det princip, der gælder for sådanne sager, nemlig at retten af egen drift og uden indlæg fra parterne selv skal skabe klarhed over alle de omstændigheder, der er af betydning for afgørelsen. Sager vedrørende sociale ydelser eller vedrørende checks og vekslers kan heller ikke behandles efter inkassoproceduren på grund af de særlige procedurer, der gælder for sådanne sager.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Siden den 1. juli 2009 har maksimumsbeløbet for fordringer ved inkassoproceduren været 75 000 EUR. Sager vedrørende krav af en værdi, som ligger over dette beløb, skal anlægges ved hjælp af en stævning (*vorbereitender Schriftsatz*) ved et "almindeligt" civilt søgsmål.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

I Østrig er det obligatorisk at anvende inkassoproceduren ved krav på indtil det i punkt 1.1.2 nævnte maksimumsbeløb.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Inkassoproceduren kan ikke anvendes, hvis skyldneren har sin bopæl, sit sædvanlige opholdssted eller sit hjemsted i udlandet. I sådanne tilfælde skal kravet derfor gøres gældende ved et "almindeligt" civilt søgsmål. På grundlag af stævningen vil den kompetente ret i så fald sende sagsøgte en opfordring til inden for en frist på fire uger at indgive et svarskrift, eller den vil beramme et retsmøde, hvor sagen skal behandles.

Den europæiske betalingspåkravsprocedure kan alternativt benyttes i forbindelse med betalingskrav, der rettes mod skyldnere, som har bopæl i en anden medlemsstat.

1.2 Den kompetente domstol

Sager vedrørende krav af en værdi på indtil 15 000 EUR (fra den 1. januar 2013) skal anlægges ved en distriktsret (*Bezirksgericht*). Sager vedrørende krav af en værdi på over 15 000 EUR i almindelighed anlægges ved en delstatsret i første instans (*Gerichtshof erster Instanz*), hvis sagen ikke undtagelsesvis henhører under distriktsretternes enekompetence.

Kompetencen i inkassosager følger de almindelige regler, og der gælder således ingen særlige kompetenceregler for denne procedure. Oplysninger om de østrigske kompetenceregler kan findes under emnet "Retternes kompetence". Oplysninger om, hvilken ret der er kompetent til at behandle en konkret civil sag, findes på det østrigske justitsministeriums hjemmeside under afsnittet *eGovernment - Gerichtssuche*.

I Østrig er det udelukkende distriktsretten for handelssager (*Bezirksgericht für Handelssachen*) i Wien, der er kompetent i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske betalingspåkravsprocedure.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Inkassosager skal anlægges ved brug af en standardformular. I østrigske inkassosager anvendes to forskellige formularer, alt efter om der er tale om en "almindelig" inkassosag, en arbejdsretlig inkassosag eller om en europæisk inkassosag. Formularen kan downloades eller udfyldes online på justitsministeriets hjemmeside under afsnittet *Bürgerservice*.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Hvis en sag vedrører et krav af en værdi på over 5 000 EUR, skal sagsøgeren ved sagsanlægget være repræsenteret af en advokat. Det gælder ikke for sager, som ifølge loven uanset sagens værdi skal behandles af distriktsretten (inden for rammerne af dennes enekompetence). I sådanne tilfælde er der "relativ advokatpligt". Det betyder, at parten selv kan føre sin sag, men hvis parten lader sig repræsentere, skal repræsentanten være advokat.

I en europæisk inkassosag er der ikke advokatpligt.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Kravene til stævningens indhold i en inkassosag adskiller sig i princippet ikke fra kravene til stævningen i et "almindeligt" søgsmål. Sagsøgeren skal dog ikke i en inkassosag anføre de retlige omstændigheder, fordringen støttes på. De omstændigheder, der anføres til støtte for kravet, skal imidlertid være tilstrækkeligt detaljerede til, at kravet kan individualiseres, og at det heraf kan udledes, hvilken påstand sagsøgeren ønsker at nedlægge (*Schlüssigkeit der Klage*).

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

I Østrig anvendes en "ikke bevispligtig" inkassoprocedure. Forelæggelse af et dokument som bevis for det angivelige krav er derfor ikke nogen betingelse for anmodningen om et betalingspåkrav. Hvis sagsøgeren imidlertid ved hjælp af urigtige eller ufuldstændige angivelser i stævningen uberettiget opnår eller forsøger at opnå et betalingspåkrav, straffes dette ifølge en straffebestemmelse i den østrigske retsplejelov med bøde.

1.4 Afvisning af begæringen

Retten foretager udelukkende en summarisk prøvelse af stævningen. Den kontrollerer ikke sagens faktiske omstændigheder, men udelukkende om kravet retligt set er begrundet (*Schlüssigkeit der Klage*). Hvis inkassostævningen opfylder kravene til form og indhold (dvs. at den indeholder angivelse af et bestemt krav, beskrivelse af de angivelige faktiske omstændigheder, hvoraf kravet kan udledes, angivelse af bevismidler og oplysninger til fastlæggelse af den kompetente ret samt at kravet er tilstrækkeligt individualiseret), udsteder retten et betalingspåkrav. Den østrigske retsplejelov giver ikke mulighed for en egentlig afvisning af en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav. Hvis retten når frem til, at betingelserne for udstedelse af et betalingspåkrav ikke er opfyldt, afviser den ikke stævningen, men lader den derimod straks danne grundlag for et "almindeligt" søgsmål. Er det kun bestemte formkrav, der ikke er opfyldt, kan retten dog i første omgang iværksætte en berigtigelsesprocedure, ved hvilken sagsøgeren opfordres til at afhjælpe de pågældende mangler.

1.5 Klageadgang

Da den østrigske retsplejelov ikke giver mulighed for at afvise en begæring om udstedelse af et betalingspåkrav, men foreskriver, at sagen automatisk skal ændres til et "almindeligt" søgsmål, er det ikke relevant at have en appelmulighed.

1.6 Indsigelse

Den frist, inden for hvilken der kan fremsættes indsigelser mod udstedelsen af et betalingspåkrav, er på fire uger. Den begynder at løbe den dag, hvor det skriftlige betalingspåkrav forkyndes for sagsøgte. Retten kan hverken afkorte eller forlænge denne frist.

Indsigelser mod et betalingspåkrav, der er udstedt af en delstatsret i første instans (ved krav på mellem 15 000 EUR og 75 000 EUR), skal indholdsmæssigt opfylde de samme betingelser som et svarskrift. Indsigelserne skal således indeholde angivelse af en bestemt påstand, beskrivelse af de faktiske forhold og omstændigheder, som indsigelserne støttes på, og angivelse af de bevismidler herfor, som sagsøgte påberåber sig. Ved sager, der behandles af delstatsretten, skal en sagsøgt, der fremsætter indsigelser, være repræsenteret af en advokat.

Hvis en sag behandles af distriktsretten (ved krav på indtil 15 000 EUR eller på indtil 75 000 EUR, når retten er enekompetent), er det ikke obligatorisk at være repræsenteret af en advokat for at kunne fremsætte indsigelser. Ved skriftlige indsigelser er det i en sådan sag tilstrækkeligt, at sagsøgte ved et egenhændigt underskrevet brev meddeler den ret, der har udstedt betalingspåkravet, at han vil fremsætte indsigelser mod dette. En begrundelse for indsigelserne, som det kræves ved delstatsretten, er ikke nødvendig. Sagsøgte kan også fremføre sine indsigelser mundtligt og lade dem protokollere ved den ret, der har udstedt betalingspåbuddet, eller ved distriktsretten på det sted, hvor han opholder sig.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Hvis sagsøgte rettidigt fremsætter indsigelser, ophæves betalingspåbuddet, og retten lader automatisk og uden yderligere begæring stævningen danne grundlag for et "almindeligt" søgsmål. De i stævningen og indsigelserne fremførte påstande vil derefter blive genstand for behandling i retten.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

I Østrig behandles inkassosager kun ved én instans. Hvis sagsøgte ikke eller ikke rettidigt fremsætter indsigelser, bliver betalingspåkravet uden yderligere skridt fra sagsøgerens side eksigibelt. Ifølge loven er der således ikke behov for nogen yderligere retsafgørelse.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Retten bekræfter af egen drift, at betalingspåkravet kan tvangsfuldbyrdes. Med en sådan fuldbyrdelsespåtegning på betalingspåkravet kan sagsøgeren indlede tvangsfuldbyrdesproceduren mod sagsøgte.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Inden for rammerne af den østrigske inkassoprocedure kan et betalingspåkrav kun imødegås med indsigelser. Sagsøgte har ingen andre muligheder for at appellere afgørelsen. Den i betalingspåkravet indeholdte afgørelse om sagsomkostningerne kan såvel sagsøger som sagsøgte inden for en frist på 14 dage fra tidspunktet for forkyndelsen anfægte ved at indgive en sagsomkostningsklage (*Kostenrekurs*). Væsentlige mangler ved forkyndelsen kan sagsøgte gøre gældende ved en begæring om ophævelse af fuldbyrdelsespåtegningen, og der gælder ikke nogen frist herfor. Hvis sagsøgte af uundgåelige og uforudseelige begivenheder er blevet forhindret i rettidigt at fremsætte indsigelser, kan han for at undgå følgerne af fristoverskridelsen inden for en frist på 14 dage fra hindringens ophør begære "genindsættelse i tidligere rettigheder" (*Wiedereinsetzung in den vorigen Stand*).

Sidste opdatering: 05/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.